

عنوان مقاله:

بررسی و ارائه ی روش ترکیبی بازیافت مواد دورریز حاصل از تولیدی های پوشاک

محل انتشار:

فصلنامه کارافن، دوره 19، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

آرتمیس هوشیار - عضو هیات علمی، گروه هنر، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

استخراج در تولید بسیاری از محصولات، به ویژه، تولید پوشاک و منسوجات که مواد اولیه آنها از جنس پارچه می باشد، با دورریز حاصل از برش های پارچه، مواجه هستیم. امروزه در بسیاری از کشورهای جهان، سهم مهمی از تولید ناخالص ملی، مربوط به بخش تولیدی های پوشاک است و بزرگترین چالشی که این بخش از صنعت، با آن مواجه است، تامین مواد اولیه برای تولید است. امروزه اقداماتی که توسط تولیدی ها و کارخانجات تولید پوشاک کشور صورت می گیرد، فروش این مواد زاید، جهت کاربردهای نه چندان کارشناسی شده و به عنوان مواد پرکننده عروسک و رختخواب به خریداران و یا به دور ریختن آنها، همراه با زباله های شهری است که همین امر باعث تولید حجم زیاد زباله های شهری و آلودگی محیط زیست می گردد. در این راستا، پژوهش حاضر به بررسی روش های استفاده ی بهینه از مواد دورریز در آزمایشگاه به دو روش اصلی می پردازد. (در روش اول محصول لیف و در روش دوم، پارچه ی بدون بافت است.) این دو روش اصلی به ۷ روش فرعی تقسیم می شوند: برش و خرد کردن، چرخ و خمیر کردن (نمدمالی)، فشار و پرس، حرارتی (پخت)، حرارتی (ذوب)، استفاده از مواد شیمیایی و تخمیر داغ. نمونه های به دست آمده، حاصل از این ۷ روش، از ۳ جنبه اصلی مقاومت، انعطاف و رنگ پذیری، مورد بررسی قرار می گیرند و در نهایت، یک راهکار موثر برای بازیافت، متناسب با شرایط و امکانات مراکز تولیدی جامعه ما و با هدف افزایش بهره وری اقتصادی و استفاده صحیح و بهینه از مواد دورریز و سازگار با پوست بدن، با عنوان «روش ترکیبی بازیافت» ارائه داده می شود.

کلمات کلیدی:

بازیافت، تولید پوشاک، بهره وری اقتصادی، دورریز، روش ترکیبی، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740648>

